

Mál nr. 46/2019**M og
V v/ slysátryggingar í frítíma.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss er maður var sleginn í andlitið með glasi.****Gögn.**

Málskot, móttækið 6.2.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 19.2.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að kvöldi 18. maí 2018 var M staddur í frítíma sínum á tilteknu veitingahúsi, A, í Reykjavík. Var hann þá sleginn í andlitið með glasi þannig að hann mun hafa fengið djúpan skurð frá miðju eyra niður við kjálkabein og niður á háls. Lögregla var kvödd á vettvang og í skýrslu lögreglu er haft eftir M að hann starfi á A og helgina áður hafi hann vísað manni, B, út af A vegna ölvunarástands. B mun hafa verið staddur á A að nýju umrætt kvöld þegar slysið varð. Þá hafi þeir rætt eitthvað atvikið helgina áður og hafi B talað um að „þeir myndu ekki vera með neitt vesen í kvöld.“ En allt í einu hafi B ásamt öðrum manni, D, ráðist á hann. Segir í skýrslunni að D eigi að hafa slegið M í andlitið er þeir hafi byrjað að rífast, hafi M tekið í B og ætlað að vísa honum út, en þá hafi D annað hvort lamið hann með glasi sem hafi brotnað á höfði hans eða stungið glerbroti í háls hans, en B [svo] kvaðst ekki vera um hvort hafi skeð. Í framburðarskýrslu sinni sem tekin var hjá lögreglu 24. maí 2018 kvaðst M hafa umrætt kvöld verið staddur á barnum á A og þar hafi hann hitt D, sem hann hafi tveimur helgum áður vísað út er hann var að störfum við dyravörslu á A. Stuttu síðar hafi D verið farinn að rífast við hann og hótad að skalla sig. Hafi M boðið að honum væri það velkomið, en þá hafi B komið til sögunnar. Hafi B sagt við M að hann gæti ekkert gert því hann væri aumingi, „bara eitthvað móðgandi“. Kvaðst M þá hafa gripið í handabakið á honum og dregið hann af stað og ætlað að fara með hann út. Einnig hafi dyraverðir verið komnir til að vísa honum út. Þá hafi hann fengið glas af fullum þunga í andlitið með fyrrgreindum afleiðingum. Kvað hann B hafa slegið með glasi sem hann hefði haldið á í hinni hendinni, en M kvaðst ekki muna í hvora höndina hann hafi tekið.

M hefur krafist bóta úr frítímaslysátryggingu sem hann hefur í gildi hjá V vegna þess líkamstjón sem hann hlaut í slysinu. V kveður M hafa orðið fyrir tjóninu með þátttöku í handalögmálum en slys sem verður við slíkar aðstæður sé ekki bótaskyldt úr slysátryggingunni.

Álit.

Samkvæmt vátryggingarskilmálum V fyrir slysátryggingu þá sem hér er til skoðunar greiðir félagið bætur vegna slyss sem vátryggður verður fyrir í frístundum og leiðir m.a. til tímabundins missis starfsorku eða varanlegrar læknisfræðilegrar örorku. Með orðinu slys sé í skilmálunum átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans. Þó bæti vátryggingin ekki slys sem vátryggður verður m.a. fyrir í handalögmálum nema sannað sé að ekkert samband hafi verið á milli ástands þessa og slyssins. Hér er um undanþáguákvæði að ræða og ber V að sýna fram á að slysið hafi orðið við þessar aðstæður. Í gögnum málsins eru einu upplýsingarnar um tildrög slyssins að finna framangreindum lögregluskýrslum. Atvikum er þar lýst með nokkuð óskýrum hætti. Það eitt verður ráðið að M hafi átt í orðahnippingum við B og D áður en til þess kom að M tók í hönd B til að leiða hann út af veitingastaðnum. Þá varð M fyrir því að hann fékk glasið í andlitið. Verður ekki nægilega ráðið af gögnum málsins að áður en það gerðist hafi M átt í handalögmálum við B eða D. Samkvæmt þessu og með vísan til niðurstöðu í dómi Hæstaréttar 12. apríl 2012 í máli nr. 519/2011 verður að telja ósannað að M hafi orðið fyrir slysinu með þátttöku í handalögmálum. Hann telst því eiga rétt til bóta úr slysátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 12. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.